

Sygn. akt II CSK 256/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. K. i K. W. – K.
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 8 listopada 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wniosek pozwanego P. Spółki z o.o. z siedzibą w P. o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparty został na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego w sprawie istnieje istotne zagadnienie prawne, a mianowicie, czy złożona do akt sprawy przez biegłego opinia, która została sporządzona przez niego wraz z pomocą innych osób, które nie zostały powołane do jej wykonania wspólnie z biegłym przez Sąd, może stanowić dowód z pisemnej opinii tego biegłego sądowego?

W związku z przedstawionym wnioskiem o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania trzeba zważyć, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało oraz wskazać argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto powinien wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC

2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej nie spełnia tych wymagań. Sformułowane w skardze pytanie sprowadza się do kwestii technicznych związanych ze sposobem przygotowania opinii przez biegłego. Skorzystanie przez biegłego z pomocy innych osób przy przygotowaniu opinii nie odbiera samej opinii waloru wypowiedzi tylko tego biegłego w kwestiach wymagających wiadomości specjalnych. Jeśli zlecenie sporządzenia opinii tego nie zastrzega, biegły nie ma obowiązku osobistego zebrania danych niezbędnych do przygotowania opinii, która tak, jak każdy dowód, podlega zawsze ocenie Sądu.

Ponieważ w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącego przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.